

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 91/2014
19.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.П., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката В.Г., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.81/13 од 05.11.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5576/13 од 19.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 19. фебруара 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.П. – адвоката В.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.81/13 од 05.11.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5576/13 од 19.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К бр.81/13 од 05.11.2013. године, окривљени В.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 20.04.2012. године до упућивања окривљеног у Установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5576/13 од 19.12.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљеног В.П., а пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.81/13 од 05.11.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног В.П. – адвокат В.Г., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда закона које су таксативно набројане овим чланом (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4.), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног В.П., захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, која повреда постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Наведена повреда кривичног закона своди се на погрешну оцену суда о постојању или непостојању елемената општег појма кривичног дела описаног у изреци пресуде.

Међутим, иако бранилац окривљеног В.П. у захтеву за заштиту законитости истиче ову повреду закона, због које је на основу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљеном преко браниоца дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, у захтеву се не наводи због чега бранилац сматра да кривично дело описано у изреци правноснажне пресуде којом је окривљени оглашен кривим не представља кривично дело, односно који од елемената општег појма кривичног дела у изреци пресуде недостаје.

Супротно истакнутој повреди закона, бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива и нејасна, што би представљало повреду из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом и полемиче се оценом доказа датом од стране суда, налазећи да из изведених доказа произилази да је окривљени извршио друго кривично дело и то кривично дело преваре, а не кривично дело разбојништва из члана 206. став 2. тачка 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим, што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485.

став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном, односно браниоцу окривљеног.

Наиме, бранилац окривљеног В.П., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, након исцрпног цитирања изреке првостепене пресуде, истиче да је овом пресудом повређен закон на штету окривљеног, у поновном поступку, након укидања раније пресуде, и поред јасних упутстава и налога другостепеног суда. С тим у вези, у захтеву се истиче да првостепени суд у побијаној пресуди није изнео јасне и разумљиве разлоге у погледу психичког односа окривљеног према учињеним радњама, да је изрека пресуде неразумљива и нејасна, чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, те да из свих изведених доказа произилази да су наводи одбране потврђени и да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, већ кривичног дела преваре.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачка 1. ЗКП), док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева (на повреду из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.П., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.